

M. Carmen de la Fuente: “La mateixa gent mor al Mediterrani, Mòria o Badalona”

Dv, 18/12/2020 per Catalunya Religió

(Ignasi Escudero -CR) L'[incendi a una nau de Badalona](#) que va acabar amb la vida de quatre persones ha posat de relleu les condicions de vida a les que es veuen abocades moltes persones del nostre país, especialment les d'origen migrant. Coincidint amb Dia Internacional del Migrant, conversem amb la directora de la Fundació Migra Studium, **María del Carmen de la Fuente**. Denuncia que “les persones que van morir a la nau de Badalona són les mateixes que ho fan en trànsit, al Mediterrani, o als [camps de refugiats com el de Mòria](#)”.

“El desastre de Badalona és el cost d’una societat que no acull”, diu la sociòloga. Els habitants van esperar durant dies el recompte definitiu de persones mortes en l’incendi. Al negar-se l’empadronament sense domicili fix, l’administració no tenia cap mena de recompte de quantes persones hi havia a l’interior de la nau en el moment en que es va iniciar el foc.

Al llarg de la conversa, la coordinadora del Servei Jesuïta al Migrant repeteix diverses vegades que es tracta “dels nostres veïns i veïnes, gent que intenta guanyar-se la vida i que viu amb nosaltres”. Ho diu amb coneixement de causa: a la Fundació Migra Studium, que manté les seves activitats presencials, acompanyen persones que sovint es veuen obligades a viure al carrer, en locals o naus per la falta de recursos públics que garanteixin un habitatge. “Calen recursos -afirma l’experta en migracions- però sobretot cal una estratègia d’acollida a les persones que arriben a casa nostra, completament absent a dia d’avui”.

Aquesta mancança, tant al país que acull com en les vies de trànsit, “sotmet als migrants de manera continua a perdre la vida”, unes vides que “van acumulant un patiment rere altre”. Al cap i a la fi, resumeix de la Fuente, “migrar, que és un dret, es converteix en un perill de mort”. Aquest és el resultat de “polítiques racistes i que s’acarnissen amb les persones migrades”, denuncia.

La Rambla de Gorg s'ha transformat en l'escenari de la protesta en forma d'acampada que han dut a terme alguns dels damnificats per l'incendi. Als altres afectats se'ls ha ofert recursos d'emergència, un fet que de la Fuente qualifica insuficient: "No és una emergència, és la seva situació habitual i això és posar pedaços".

Obligats a malviure

Sobre el paper, el temps que necessita una persona nouvinguda per regularitzar la seva situació administrativa són 3 anys, en els que ha de demostrar el seu arrelament social. A la pràctica, es tracta de molts més anys.

La [regularització és una carrera d'obstacles](#), per de la Fuente "està tan ben definida que porta a pensar que algú l'ha planificat perquè les persones es cansin i desisteixin". Per demostrar l'arrelament social, les persones migrades han d'acreditar tres anys d'empadronament continuat, "un requisit difícil davant la negativa de molts municipis a empadronar sense domicili fix".

Mentre no poden regularitzar la seva situació administrativa, diu la directora de Migra Studium, els treballs en l'economia informal els exposen a la vulneració de drets i la desprotecció laboral. "Hi ha patrons aprofitant-se de les persones en situació irregular -afirma-. Si aquestes persones poguessin denunciar el que viuen, ens assabentaríem de tot allò que com a societat no hem volgut veure".

Administracions saturades

Les administracions van anunciar al mes d'abril una pròrroga per a tots aquells documents que s'havien de renovar o caducaven durant la pandèmia. Una pròrroga que acaba el dia 20 de desembre. Això pot representar que moltes persones migrades que havien regularitzat la seva situació vegin com caduca el seu NIE i no puguin renovar-lo, per traves burocràtiques. Un perjudici en un moment en què "les administracions estan saturades, sense cites i amb la majoria de les atencions online, que exclouen a moltes persones".

Una saturació de les administracions i serveis públics, assenyala de la Fuente, que estan deixant "sense sortides" a gent amb necessitats tant diverses com renovar la seva documentació o trobar una plaça per dormir en un alberg. "Les administracions es passen les responsabilitats d'unes a altres", denuncia, un fet que considera inacceptable quan estem parlant de "drets humans inalienables". Davant l'excusa política de la falta de recursos demana "buscar alternatives per garantir els drets".